

सत्य के हो? - संख्या चार

तपाईंको हृदय व्याकुल नहोओस्

Jeff Pippenger

2023-09-09

१७९८ मा मिलेराइट इतिहासको आरम्भमा, दानियलको पुस्तकमा उल्लिखित उलाइ नदीको दर्शनको मोहर खोलियो, जसले ज्ञानको वृद्धिलाई उत्पन्न गर्‍यो र उपासकहरूका दुई वर्गलाई जाँच्यो तथा प्रकट गर्‍यो। उलाइको दर्शनले परमेश्वरका जनहरूका लागि भित्री सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसलाई प्रकाशको पुस्तकका अध्याय दुई र तीनका सात मण्डलीहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्। १७९८ मा आरम्भ भएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको अन्त्यमा, १२-१७ अगस्ट, १८४४ को एक्सेटर शिविर-सभामा, यहूदाको कुलका सिंहले आफ्नो हात एउटा गुप्त सत्यबाट हटाउनुहुँदा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको मोहर खोलियो, जसले ज्ञानको वृद्धिलाई उत्पन्न गर्‍यो र उपासकहरूका दुई वर्गलाई जाँच्यो तथा प्रकट गर्‍यो।

सन् १९८९ मा, जब दानियेल अध्याय एघार, पद चालीसमा वर्णन गरिएझैं, पूर्व सोभियत सङ्घको प्रतिनिधित्व गर्ने देशहरू पोपसत्ता र संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा बगाइए, तब दानियेलको पुस्तकमा रहेको हिदेकेल नदीको दर्शन अनमुद्रित गरियो, जसले ज्ञानको वृद्धि उत्पन्न गर्‍यो र उपासकहरूको दुई वर्गलाई परीक्षा गर्‍यो तथा प्रकट गर्‍यो। हिदेकेलको दर्शनले प्रकाशको पुस्तकमा रहेका सात मुहरहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं परमेश्वरका जनताका शत्रुहरूको बाह्य सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ। सन् १९८९ मा आरम्भ भएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको अन्त्यमा, सन् २०२३ को जुलाई महिनाका अन्तिम दुई हप्ताको आरम्भदेखि, यहूदाको कुलको सिंहले एउटा गुप्त सत्यबाट आफ्नो हात हटाएर मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई अनमुद्रित गर्ने प्रक्रिया आरम्भ गर्नुभयो, जसले ज्ञानको वृद्धि उत्पन्न गरिरहेको छ, जसले परीक्षा गर्दछ र अन्ततः परमेश्वरका जनहरूका बीचमा उपासकहरूको दुई वर्गलाई प्रकट गर्नेछ।

यूहन्ना अध्याय चौधको पहिलो पदमा ख्रीष्टले चेलाहरूलाई तिनीहरूका हृदय व्याकुल नहोऊन् भनी उत्साहित गर्नुहुन्छ।

तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस्; तिमीहरू परमेश्वरमा विश्वास गर्दछौ, ममा पनि विश्वास गर। यूहन्ना १४:१।

केही घण्टाभित्रै ख्रीष्ट पक्राउ पर्नुभयो, र त्यसको केही समयपछि उहाँ कूसमा टाँगिनुभयो, गाडिनुभयो, र पुनर्जीवित हुनुभयो। पिताकहाँ आरोहण गर्नुभएपछि उहाँ आफ्ना चेलाहरूकहाँ फर्केर आउनुभयो।

अनि जब तिमीहरू यसरी बोलिरहेका थिए, तब येशू आफैं तिमीहरूको माझमा उभिनुभयो, र तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस्।” तर तिमीहरू आतंकित र अत्यन्त भयभीत भए, र आफूहरूले कुनै आत्मा देखेका हुन् भनी ठाने। अनि उहाँले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन विचलित भएका छौ? र तिमीहरूका हृदयमा किन यस्ता विचारहरू उठ्छन्?” लूका २४:३६-३८।

सुधारको एक रेखामा पहिलो निराशा तब उत्पन्न हुन्छ जब परमेश्वरका जनहरूले पहिले प्रकट गरिएको सत्य बिर्सन्छन्। चेलाहरूले त्यो कुरा बिर्सका थिए जुन येशूले तिमीहरूलाई कूसको संकटमा तिमीहरूको भय र निराशा प्रकट हुनुभन्दा एक हप्ताभन्दा पनि कम समयअघि बताउनुभएको थियो। पहिलो निराशापछि ढिलाइको एक समय आउँछ, जुन दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा दुलहाको अनुपस्थितिद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। येशूले चेलाहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा बताउनुभएको थियो कि उहाँ आफ्ना पिताकहाँ जाँदै हुनुहुन्छ, तर फेरि फर्कनुहुनेछ। उहाँले चेलाहरूलाई दिनुभएको पूर्वज्ञानले तिमीहरूलाई त्यस संकटद्वारा अभिभूत हुनबाट रोक्न सकेन। दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको सन्दर्भमा, संकट त्यस्तो स्थान हो जहाँ चरित्र प्रकट हुन्छ, तर कहिल्यै विकास हुँदैन। येशूले चेलाहरूलाई चुन्नुभएको थियो र नियुक्त गर्नुभएको थियो, र संकटअघि उहाँले तिमीहरूलाई यही सत्य बताउनुभएको थियो।

तिमीहरूले मलाई रोजेका होइनौ, तर मैले तिमीहरूलाई रोजेको छु, र तिमीहरूलाई नियुक्त गरेको छु, ताकि तिमीहरू जाओ र फल फलाओ, र तिमीहरूको फल रहिरहोस्; ताकि तिमीहरूले मेरो नाउँमा पितासित जे मान्नेछौ, उहाँले त्यो तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। यूहन्ना 15:16।

तथापि, तिनीहरू चुनिएका भए तापनि, त्यसले तिनीहरूलाई त्यस सङ्कटद्वारा अभिभूत हुनबाट रोक्न सकेन।

“सङ्कटकालले चरित्र प्रकट गर्दछ। जब मध्यरातमा गम्भीर स्वरले घोषणा गर्‍यो, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उसलाई भेट्न बाहिर निस्क,’ तब निदाएका कुँवारीहरू आफ्ना निद्राबाट ब्युँझिए, र कसले त्यस घटनाको लागि तयारी गरेको थियो भन्ने प्रकट भयो। दुवै पक्ष अप्रत्याशित रूपमा समातिए, तर एक पक्ष आपत्कालका लागि तयार थियो, र अर्कोचाहिँ तयारीविहीन अवस्थामा भेटियो। परिस्थितिले चरित्र प्रकट गर्दछ। आपत्कालले चरित्रको साँचो धातु बाहिर ल्याउँछ। कुनै अकस्मात् र अकल्पित विपत्ति, शोक वा सङ्कट, कुनै अप्रत्याशित रोग वा वेदना, आत्मालाई मृत्युको सामना गराउने कुनै कुरा—यिनले चरित्रको वास्तविक आन्तरिक स्वरूप प्रकट गर्नेछन्। परमेश्वरको वचनका प्रतिज्ञाहरूमा साँचो विश्वास छ वा छैन, त्यो प्रकट गरिनेछ। आत्मा अनुग्रहद्वारा धानिएको छ वा छैन, बत्तीको भाँडोमा तेल छ वा छैन, त्यो प्रकट गरिनेछ।”

“परीक्षाका समयहरू सबैमाथि आउँछन्। परमेश्वरको जाँच र सिद्ध पार्ने प्रक्रियाअन्तर्गत हामी आफूलाई कसरी आचरण गर्छौं? के हाम्रो बत्ती निभ्छ? वा के हामी तिनलाई अझै जलाइराख्छौं? के उहाँसँगको हाम्रो सम्बन्धद्वारा, जो अनुग्रह र सत्यताले परिपूर्ण हुनुहुन्छ, हामी प्रत्येक आपत्कालीन अवस्थाका लागि तयार छौं? पाँच बुद्धिमान् कन्याहरूले पाँच मूर्ख कन्याहरूलाई आफ्नो चरित्र दिन सकिनन्। चरित्र हामीले व्यक्तिगत रूपमा आफैं निर्माण गर्नुपर्छ।” Review and Herald, October 17, 1895.

प्रकाशको पुस्तकका आरम्भिक पदहरूमा चिनाइएको येशू ख्रीष्टको प्रकाशन मण्डलीका लागि, र त्यसपछि संसारका लागि, अन्तिम चेतावनीको सन्देश हो। त्यो प्रकाशन अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि ठीकै, यहूदाको कुलका सिंहद्वारा खोलिन्छ, जसलाई प्रकाश अध्याय पाँचमा मोहर लगाइएको पुस्तक खोल्न योग्य एकमात्र व्यक्तिको रूपमा चिनाइएको छ।

अनि एल्डरहरूमध्ये एक जनाले मलाई भने, “नरोऊ; हेर, यहूदाको कुलको सिंह, दाऊदको मूलले त्यस पुस्तकलाई खोल्न र त्यसका सातवटा छापहरू तोड्न जय प्राप्त गर्नुभएको छ।” प्रकाश 5:5.

यहूदाको कुलको सिंह “दाऊदको मूल” पनि हुनुहुन्छ, र उहाँ “दाऊदका पुत्र” पनि हुनुहुन्छ, र उहाँ दाऊदका प्रभु पनि हुनुहुन्छ। यहूदाको कुलको सिंहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सम्बन्धले यो पहिचान गराउँछ कि जब यहूदाको कुलको सिंहले कुनै सत्यलाई मोहर लगाउनुहुन्छ वा मोहर खोल्नुहुन्छ, तब उहाँले “दाऊदको मूल” को रूपमा येशूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको प्रकारले, कुनै वस्तुको अन्त्यलाई त्यसै वस्तुको आरम्भद्वारा पहिचान गर्ने पहिलो उल्लेखको नियम प्रयोग गरेर त्यसो गर्नुहुन्छ। जब अन्त्यको ‘एउटा’ समयमा कुनै सत्यको मोहर खोलिन्छ, तब दानिएल बाह्रमा प्रतिनिधित्व गरिएझैं एउटा शुद्धीकरण प्रक्रिया आरम्भ हुन्छ।

“यहूदाको कुलको सिंह नै उहाँ हुनुहुन्थ्यो जसले पुस्तकको मोहोर खोली अन्तिम दिनहरूमा के-कस्ता घटनाहरू हुनेछन् भन्ने विषयमा यूहन्नालाई प्रकाश दिनुभयो। दानिएल आफ्नो भागमा उभिएर आफ्नो साक्षी दिन उपस्थित भए, जुन अन्त्यको समयसम्म मोहरबन्द राखिएको थियो, जब पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश हाम्रो संसारमा घोषणा गरिनु पर्ने थियो। यी विषयहरू यी अन्तिम दिनहरूमा असीम महत्वका छन्, तर ‘धेरै शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परीक्षा गरिनेछन्,’ तैपनि ‘दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्, र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैनन्।’” Manuscript Releases, volume 18, 14, 15.

यहूदाको कुलका सिंहको रूपमा येशूको कार्य अनन्त महत्त्वको छ, तर “दुष्टहरू” मध्ये “कसैले पनि” उहाँको कार्य वा खोलिएको सन्देश बुझ्नेछैन।

अनि उहाँले भन्नुभयो, आफ्नो बाटो लाग, दानिएल; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र छाप लगाइएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै व्यवहार गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानिएल १२:९, १०।

परीक्षणको प्रक्रिया तीन चरणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; “शुद्ध पारिएका, सेता बनाइएका, र जाँचिएका।” यी तीन चरणहरूले “अनन्त सुसमाचार” का तीन चरणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा परमेश्वरको भय मान (शुद्ध पारिएका), उहाँलाई महिमा देऊ (सेता बनाइएका), किनकि उहाँको न्यायको घडी आइसकेको छ (जाँचिएका) भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यी तीन चरणहरू ‘सत्य’ हुन्, जसलाई हिब्रू वर्णमालाको पहिलो अक्षर, तेह्रौँ अक्षर, र अन्तिम अक्षरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र जब ती अक्षरहरू त्यसै क्रममै एकसाथ ल्याइन्छन्, तब हिब्रू शब्द “सत्य” निर्माण हुन्छ।

तीनै चरणहरू नै ‘मार्ग’ हुन्, किनकि भजनसंग्रह ७७:१३ मा आसाफका अनुसार परमेश्वरको मार्ग पवित्रस्थानमा छ, जहाँ आँगनमा रगत बहाइएद्वारा एक पापी शुद्ध पारिन्छ। त्यसपछि त्यो रगत पवित्र स्थानभित्र लगिन्छ, जसले पवित्रीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र पवित्रीकरण भनेको “सेतो बनाइने” प्रक्रिया हो।

अनि प्राचीनहरूमध्ये एकजनाले मलाई जवाफ दिँदै भने, “यी सेता वस्त्र पहिरिएका को हुन्? र यिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?” अनि मैले उनलाई भनेँ, “महाशय, तपाईं नै जान्नुहुन्छ।” अनि उनले मलाई भने, “यी तिनै हुन् जो ठूलो सङ्कष्टबाट निस्केर आएका छन्, र तिनीहरूले आफ्ना वस्त्र थुमाको रगतमा धोएका छन्, र तिनलाई सेता पारेका छन्।” प्रकाश ७:१३, १४।

तब धर्मो ठहराइएको र पवित्रीकृत पापीलाई परमपवित्र स्थानद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट न्यायमा “परीक्षण” गरिनेका लागि तयार पारिन्छ। येशू “मार्ग”, “सत्य” र “जीवन” हुनुहुन्छ। मार्ग प्रारम्भ हो, सत्य मध्य हो र जीवन अन्त्य हो। यदि हामी पहिलो चरणद्वारा शुद्ध पारिएका छौं भने, हामी मार्गमा छौं, जो धर्मो ठहराइएकाहरूको पथ हो।

तर धर्मोजनको मार्ग चम्किलो ज्योतिजस्तै हुन्छ, जो सिद्ध दिन नआउज्जेल झन्झन्प्रकाशमान हुँदै जान्छ।
हितोपदेश ४:१८।

दोस्रो चरण भनेको उहाँको सत्यद्वारा सम्पन्न हुने धार्मिकताको प्रकटता हो, किनकि उहाँको वचन नै सत्य हो।

तिनीहरूलाई आफ्नो सत्यद्वारा पवित्र पार्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य हो। यूहन्ना १७:१७।

धर्मो ठहराइएकाहरू पहिलो पाइलाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, पवित्र ठहराइएकाहरू दोस्रो पाइलाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यी पहिलो दुई पाइला धर्मो ठहराइएका र पवित्र ठहराइएकाहरूलाई न्यायमा प्रवेश गर्न र अनन्त जीवन प्राप्त गर्न तयार पार्छन्। येशू नै मार्ग, सत्य, र जीवन हुनुहुन्छ।

“भित्रको धार्मिकताको गवाही बाहिरको धार्मिकताले दिन्छ। जो भित्र धार्मिक छ, त्यो कठोर-हृदय र असहानुभूतिशील हुँदैन, बरु दिन प्रतिदिन ऊ ख्रीष्टको प्रतिरूपमा बढ्दै जान्छ, शक्तिदेखि शक्तितर्फ अघि बढ्दै। जो सत्यद्वारा पवित्र पारिँदछ, त्यो आत्मसंयमी हुनेछ, र अनुग्रह महिमामा विलीन नहुन्जेल ख्रीष्टका पदचिन्हहरू पछ्याउनेछ। जस धार्मिकताद्वारा हामी धर्मो ठहराइन्छौं, त्यो हामीलाई आरोपित गरिन्छ; जस धार्मिकताद्वारा हामी पवित्रीकृत हुन्छौं, त्यो हामीमा प्रदान गरिन्छ। पहिलो स्वर्गतर्फको हाम्रो अधिकार हो, दोस्रो स्वर्गतर्फको हाम्रो उपयुक्तता हो।” Review and Herald, June 4, 1895.

यूहन्ना अध्याय चौधदेखि अध्याय सत्रसम्म ख्रीष्टले आफ्ना पिताकहाँ जानका लागि तिनीहरूलाई छोड्नुहुँदा शिष्यहरूको प्रतिक्रिया सम्बन्धी विषयहरूलाई बारम्बार सम्बोधन गर्दछ। उहाँले फेरि फर्केर आउने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, र उहाँले बुझ्नुभएको थियो, (यद्यपि शिष्यहरूले बुझ्नेका थिएनन्), कि चाँडै आउने संकटले गहिरो निराशा उत्पन्न गर्नेछ। यी चार अध्यायहरूमा पवित्र आत्मालाई “सान्त्वनादाता” भनेर पहिचान गर्ने र परिभाषित गर्ने विषय गुम्थिएको छ। पवित्र आत्मालाई यूहन्नाको सुसमाचारमा चार पटक “सान्त्वनादाता” भनेर चिनाइएको छ, र पहिलो यूहन्नामा एक

पटक, तर त्यहाँ उक्त शब्दलाई “पक्षसमर्थक” भनेर अनुवाद गरिएको छ। नयाँ करारमा यो अरू कतै पाइँदैन।

पुरानो करारमा एउटा हिब्रू शब्द छ, जसलाई उपदेशक ४:१ तथा विलापगीत १:९ र १६ मा “सान्त्वनादाता” भनेर अनुवाद गरिएको छ। ती तीनै सन्दर्भहरूले यो देखाउँछन् कि अत्याचारीहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई अत्याचार गरेका छन्, र उनीहरू आफू परेको क्लेश र निराशाको अवस्थामा उनीहरूलाई सहारा दिन कुनै सान्त्वनादाता छैन।

पवित्र आत्मालाई “सान्त्वनादाता” भनेर चिनाउने कुरा त्यस खण्डमा राखिएको छ जहाँ येशूले केही घण्टामै आउन लागेको महान् निराशाका लागि चेलाहरूलाई तयार पार्न खोजिरहनुभएको छ। त्यस सन्दर्भमा उहाँले जोड दिनुहुन्छ कि उहाँको अनुपस्थितिमासमेत पवित्र आत्मा तिनीहरूलाई सान्त्वना प्रदान गर्न उपस्थित हुनुहुनेछ। पवित्र आत्मालाई सान्त्वनादाताको सन्दर्भमा चिनाउँदै, येशूले सान्त्वनादाताले पूरा गर्नुहुने कार्यका विशेषताहरू निर्दिष्ट गर्नुहुन्छ।

येशूले आफ्नो प्रस्थान र पुनरागमनबारे बारम्बार गर्नुभएको उल्लेखले सोही विषयलाई त्यस खण्डको मुख्य विषयवस्तुको दृष्टिले सूचीको सर्वोपरी स्थानमा राख्दछ।

यूहन्ना १४:२-४, १८, १९, २८, १६:५-७, १०, २८, १७:११-१३ ती पदहरू हुन् जसले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा उल्लिखित ढिलाइको समयलाई प्रत्यक्ष रूपमा सम्बोधन गर्छन्। अघिल्ला पदहरूसँगै निम्नलिखित खण्ड पनि समावेश छ, जसले पुनरुक्तिद्वारा त्यस ढिलाइको समयलाई विशेष जोड दिन्छ, किनकि “प्रभुले अत्यन्तै महत्त्वहीन कुराहरू दोहोर्‍याउनुहुन्।”

अलि बेरमा तिमीहरूले मलाई देखेछैनौ; र फेरि, अलि बेरमा तिमीहरूले मलाई देखेछौ, किनकि म पिताकहाँ जान्छु। तब उहाँका चेलाहरूमध्ये कतिपयले आपसमा भने, उहाँले हामीलाई भन्नुभएको यो के हो, “अलि बेरमा तिमीहरूले मलाई देखेछैनौ; र फेरि, अलि बेरमा तिमीहरूले मलाई देखेछौ”; अनि, “किनकि म पिताकहाँ जान्छु”? यसकारण तिनीहरूले भने, उहाँले भन्नुभएको “अलि बेरमा” भनेको के हो? उहाँले के भन्नुहुन्छ, हामी बुझ्दैनौ। तब येशूले तिनीहरू उहाँलाई सोध्न चाहन्छन् भन्ने थाहा पाउनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, के मैले भनेको यही कुरा तिमीहरू आपसमा सोध्नु छ गदैनौ, “अलि बेरमा तिमीहरूले मलाई देखेछैनौ; र फेरि, अलि बेरमा तिमीहरूले मलाई देखेछौ”? साँच्चै, साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू रोओलौ र विलाप गर्नेछौ, तर संसार आनन्दित हुनेछ; तिमीहरू शोकित हुनेछौ, तर तिमीहरूको शोक आनन्दमा परिणत हुनेछ। प्रसववेदनामा भएकी स्त्रीलाई दुःख हुन्छ, किनकि उसको घडी आइपुगेको हुन्छ; तर जब उसले बालक जन्माइसक्छे, तब संसारमा एक जना मानिस जन्मिएको आनन्दले उसले आफ्नो वेदना फेरि सम्झ्दैन। यसैले अहिले तिमीहरूलाई शोक छ; तर म तिमीहरूलाई फेरि देख्नेछु, र तिमीहरूको हृदय आनन्दित हुनेछ, अनि तिमीहरूको आनन्द कसैले पनि तिमीहरूबाट खोस्न सक्नेछैन। यूहन्ना १६:१६-२२।

चौधौँ अध्यायदेखि सत्रौँ अध्यायसम्मका कम्तीमा एक्काइस पदहरूले त्यो समयावधिलाई चिन्हित गर्छन् जसमा चेलाहरूले ख्रीष्टको पुनरागमनको प्रतीक्षा गर्नुपर्ने थियो। त्यो समयावधि ख्रीष्टको मृत्युबाट आरम्भ हुनेथियो र उहाँ आफ्ना पिताबाट फर्कनुहुन्जेलसम्म निरन्तर रहनेथियो। उहाँको पुनरागमनको लागि तिनीहरूले प्रतीक्षा गर्नुपर्ने समयले दस कन्याहरूको दृष्टान्तमा रहेको ढिलाइको समयलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ। एम्माउसका चेलाहरूको विषयमा लूकाको वृत्तान्तमा जस्तै, क्रूसको निराशाले अगमवाणीगत रूपमा पहिलो निराशापछि आउने ढिलाइको समयको आरम्भलाई प्रतिरूपित गरिरहेको छ।

बाइबलको पहिलो पुस्तकको पहिलो खण्डमा हामी सृष्टिको वृत्तान्त पाउँछौं र स्वर्गीय त्रिएकका तीन व्यक्तिहरूलाई चिन्छौं। बाइबलको अन्तिम पुस्तकको पहिलो खण्डमा पनि हामी स्वर्गीय त्रिएकका तीन व्यक्तिहरूलाई पाउँछौं। हामीले विचार गरिरहेका यी चार अध्यायहरूमा पनि हामी स्वर्गीय त्रिएकका तीन व्यक्तिहरूलाई पाउँछौं। यस तथ्यलाई स्वीकार गर्दा हामीलाई यूहन्नाका यी चार अध्यायहरूलाई उत्पत्ति अध्याय १ पद १ देखि अध्याय २ पद ३ सम्मको भविष्यवाणीगत रेखामाथि, साथै प्रकाश अध्याय १ पद १ देखि ११ सम्ममाथि आरोपित गर्न अनुमति मिल्छ।

यस अंशमा येशूले थोमासलाई भन्नुहुन्छ कि यदि कसैले येशूलाई देखेको छ भने, उसले पितालाई देखेको छ। यस अंशले यो पनि स्पष्ट गर्छ कि ख्रीष्ट नै उहाँको उपस्थितिद्वारा चेलाहरूलाई सान्त्वना दिनुहुने हुनुहुन्थ्यो, तर जब उहाँ प्रस्थान गर्नुहुन्छ, तब उहाँले “अर्को” “सान्त्वनादाता” पठाउनुहुने थियो। पवित्र आत्मा सान्त्वनादाता हुनुहुन्छ, तर ख्रीष्ट पनि सान्त्वनादाता हुनुहुन्थ्यो।

यदि तिमीहरूले मलाई चिनेका भए, मेरा पितालाई पनि चिनेका हुनेथियौ; र अबदेखि तिमीहरूले उहाँलाई चिन्छौ, र देखेका पनि छौ। फिलिपले उहाँलाई भने, प्रभु, हामीलाई पितालाई देखाइदिनुहोस्, र त्यही हाम्रो लागि पर्याप्त हुन्छ। येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, फिलिप, यति लामो समयदेखि म तिमीहरूसँग छु, र पनि के तिमीले मलाई चिनेका छैनौ? जसले मलाई देखेको छ, उसले पितालाई देखेको छ; तब तिमी कसरी भन्छौ, ‘हामीलाई पितालाई देखाइदिनुहोस्’? यूहन्ना १४:७-९।

थोमाले एडभेन्टादभित्रका तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले स्वर्गीय त्रिएकको सम्बन्धसम्बन्धी साक्षीलाई हेर्न इन्कार गर्छन्, यस तथ्यको बाबजुद पनि कि सम्भवतः तिनीहरूले त्यस सत्यलाई समर्थन गर्ने साक्ष्यहरू बारम्बार पढेका छन्।

अनि म पितासित प्रार्थना गर्नेछु, र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सहायक दिनुहुनेछ, ताकि उहाँ सधैंभरि तिमीहरूसँग रहून्; अर्थात् सत्यका आत्मा; जसलाई संसारले ग्रहण गर्न सक्दैन, किनकि त्यसले उहाँलाई देख्दैन, न त चिन्दछ: तर तिमीहरूले उहाँलाई चिन्दछौ; किनकि उहाँ तिमीहरूसँग वास गर्नुहुन्छ, र तिमीहरूभित्र हुनुहुनेछ। म तिमीहरूलाई टुहुरा छोड्नेछैन: म तिमीहरूकहाँ आउनेछु। अब अलिकति बेरपछि संसारले मलाई फेरि देख्नेछैन; तर तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ: किनकि म जीवित छु, तिमीहरू पनि जीवित रहनेछौ। यूहन्ना १४:१६-१९।

यदि हामीले येशूलाई देखेका छौं भने, हामीले पितालाई देखेका छौं। येशू “सान्त्वनादाता” हुनुहुन्छ, र पवित्र आत्मा “अर्का सान्त्वनादाता” हुनुहुन्छ। यदि हामीले येशूलाई देखेका छौं भने, हामीले पितालाई देखेका छौं र हामीले सान्त्वनादातालाई पनि देखेका छौं। बाइबलमा “सान्त्वनादाता” भन्ने शब्द पाँच पटक प्रयोग भएको छ, र ती सबै प्रयोग प्रेरित यूहन्नाद्वारा भएका छन्। पाँचौँ सन्दर्भमा त्यस शब्दलाई “पक्षसमर्थक” भनेर अनुवाद गरिएको छ।

हे मेरा साना बालकहरू हो, म तिमीहरूलाई यी कुराहरू यस हेतुले लेख्छु कि तिमीहरूले पाप नगरो। तर यदि कसैले पाप गर्‍यो भने, पितासित हाम्रो एक जना पक्षसमर्थक हुनुहुन्छ—धर्मी येशू ख्रीष्ट। १ यूहन्ना २:१।

यदि कुनै मानिसले पाप गर्छ भने, हामीसँग धर्मी येशू ख्रीष्ट नामक एक सान्त्वनादाता हुनुहुन्छ। अधिवक्ता भनेको पापीको पक्षमा मध्यस्थता गर्ने व्यक्ति हो। पावलले येशूको कार्यलाई हाम्रो अधिवक्ताको रूपमा चिनाउँछन्।

दोषी ठहराउने को हो? मर्नुभएको त ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ; बरु, फेरि जीवित पारिनुभएको पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ, जो परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ हुनुहुन्छ, र जसले हाम्रा निम्ति मध्यस्थता पनि गर्नुहुन्छ। रोमी ८:३४।

येशू पापीको पक्षसमर्थक हुनुहुन्छ, जसमा उहाँ सान्त्वनादाता पनि हुनुहुन्छ भन्ने कुरा समावेश छ। यही अध्यायमा पावलले यसअघि पवित्र आत्माले पनि हाम्रो निम्ति मध्यस्थता गर्नुहुन्छ भनेर चिनाउनुभएको थियो।

त्यसैगरी आत्माले पनि हाम्रा दुर्बलताहरूमा सहायता गर्नुहुन्छ; किनकि हामीले कसरी प्रार्थना गर्नुपर्छ, केका लागि प्रार्थना गर्नुपर्छ, सो हामी जान्दैनौं; तर आत्माले आफैं अव्यक्त कराहहरूद्वारा हाम्रा निम्ति बिन्ती गर्नुहुन्छ। अनि हृदयहरूलाई जाँच गर्नुहुनेले आत्माको मनोभाव के हो, सो जान्नुहुन्छ, किनकि उहाँले परमेश्वरको इच्छाअनुसार पवित्रजनहरूका निम्ति बिन्ती गर्नुहुन्छ। रोमी ८:२६, २७।

येशू र पवित्र आत्मा दुवैलाई नै सान्त्वनादाता भनेर चिनाइएको छ, र यसकारण तिनीहरू दुवै हाम्रा निम्ति बिन्ती गर्ने पक्षसमर्थक हुन्। हामीले विचार गरिरहेको यूहन्नाको उक्त खण्डमा स्वर्गीय त्रयका तीनै व्यक्तिहरू प्रस्तुत गरिएका छन्, र जब यसलाई बाइबलको पहिलो पुस्तकको पहिलो साक्ष्य तथा बाइबलको अन्तिम पुस्तकको पहिलो साक्ष्यसँग

एकसाथ राखिन्छ, तब ईश्वरत्वका तीन व्यक्तिहरूको सम्बन्ध र कार्यसम्बन्धी ज्योति अझ प्रखर हुन्छ।

“पितालाई पृथ्वीका वस्तुहरूद्वारा वर्णन गर्न सकिँदैन। पिता शारीरिक रूपमा परमेश्वरत्वको सम्पूर्ण परिपूर्णता हुनुहुन्छ, र नश्वर दृष्टिबाट अदृश्य हुनुहुन्छ। पुत्र प्रकट गरिएको परमेश्वरत्वको सम्पूर्ण परिपूर्णता हुनुहुन्छ। परमेश्वरको वचनले उहाँलाई ‘उहाँको व्यक्तित्वको स्पष्ट प्रतिरूप’ भनी घोषणा गर्दछ। ‘किनकि परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र उत्पन्न पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर अनन्त जीवन पाओस्।’ यहाँ पिताको व्यक्तित्व प्रकट गरिएको छ।”

“ख्रीष्टले स्वर्गमा आरोहण गर्नुभएपछि पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभएको सान्त्वनादाता, परमेश्वरत्वको सम्पूर्ण परिपूर्णतामा प्रकट हुने आत्मा हुनुहुन्छ, जसले ख्रीष्टलाई व्यक्तिगत मुक्तिदाताको रूपमा ग्रहण गर्ने र उहाँमाथि विश्वास गर्ने सबैप्रति दैवी अनुग्रहको शक्ति प्रकट गर्नुहुन्छ। स्वर्गीय त्रयका तीन जीवित व्यक्तित्वहरू छन्। यी तीन शक्तिहरू—पिता, पुत्र, र पवित्र आत्मा—को नाममा, जीवित विश्वासद्वारा ख्रीष्टलाई ग्रहण गर्नेहरू बप्तिस्मा लिन्छन्, र यी शक्तिहरूले ख्रीष्टमा नयाँ जीवन जिउने तिनीहरूको प्रयत्नमा स्वर्गका आज्ञाकारी प्रजाहरूसँग सहकार्य गर्नेछन्।”

“पापीले के गर्नुपर्छ?—ख्रीष्टमा विश्वास गर्नुपर्छ। ऊ ख्रीष्टको सम्पत्ति हो, परमेश्वरका पुत्रको रगतद्वारा किनिएको। परीक्षा र कष्ट सहेर मुक्तिदाताले मानिसहरूलाई पापको दासत्वबाट छुटकारा दिनुभयो। त्यसो भए पापबाट बच्न हामीले के गर्नुपर्छ?—पाप क्षमा गर्नुहुने मुक्तिदाताको रूपमा प्रभु येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास गर्नुपर्छ। जसले आफ्नो पाप स्वीकार गर्छ र आफ्नो हृदय नम्र तुल्याउँछ, उसले क्षमा प्राप्त गर्नेछ। येशू पाप क्षमा गर्नुहुने मुक्तिदाता हुनुहुन्छ, साथै अनन्त परमेश्वरका एकमात्र उत्पन्न पुत्र पनि हुनुहुन्छ। क्षमा पाएको पापी, पापबाट हाम्रो उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरसँग मेलमिलाप गराइन्छ। पवित्रताको मार्गमा स्थिर रहँदा, ऊ परमेश्वरको अनुग्रहको अधीनमा रहने एक प्रजा हुन्छ। पूर्ण उद्धार, आनन्द, शान्ति, र परमेश्वरबाट आउने साँचो बुद्धि उसकहाँ ल्याइन्छ।”

“येशू ख्रीष्टको प्रायश्चित्तकारी रगतमा विश्वास नै क्षमाको निश्चितता हो। ख्रीष्टले सबै पापलाई धोई हटाउन सक्नुहुन्छ। दिनप्रतिदिन त्यस सामर्थ्यमाथिको सरल भरोसाले मानव साधनलाई तीक्ष्ण बुद्धि प्रदान गर्नेछ, जसद्वारा उसले यी अन्तिम दिनहरूमा आत्मालाई पापको दासताबाट के कुराले जोगाइराख्नेछ भन्ने कुरा छुट्याउन सक्नेछ। विश्वास र प्रार्थनाद्वारा, ख्रीष्टको ज्ञानमार्फत, उसले आफ्नै मुक्तिलाई कार्यान्वयन गर्नुपर्छ।”

“पवित्र आत्माले हामीलाई चिन्नुहुन्छ र सम्पूर्ण सत्यमा डोच्याउनुहुन्छ। परमेश्वरले आफ्ना एकमात्र जन्मेका पुत्र दिनुभएको छ, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने जो कोही नाश नहोस्, तर अनन्त जीवन पाओस्। ख्रीष्ट पापीका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। ख्रीष्टको मृत्युले पापीलाई उद्धार गरेको छ। यही हाम्रो एकमात्र आशा हो। यदि हामीले आत्मको पूर्ण समर्पण गर्छौं र ख्रीष्टका सद्गुणहरूको अभ्यास गर्छौं भने, हामीले अनन्त जीवनको पुरस्कार प्राप्त गर्नेछौं।”

“‘जसले पुत्रमाथि विश्वास गर्छ, त्यससँग पिता पनि हुनुहुन्छ।’ जसले पिता र पुत्रमाथि निरन्तर विश्वास राख्छ, त्यससँग आत्मा पनि हुनुहुन्छ। पवित्र आत्मा उसका सान्त्वनादाता हुनुहुन्छ, र ऊ कहिल्यै सत्यबाट विचलित हुँदैन।” Bible Training School, March 1, 1906.

स्वर्गीय त्रयको कार्य र सम्बन्धसम्बन्धी थप ज्योतिभन्दा पर, उक्त अंशमा स्वर्गीय त्रयको पहिचानले यो साक्ष्य प्रदान गर्दछ कि यी चार अध्यायहरू यहूदाको कुलका सिंहद्वारा अहिले खोलिँदै गरेको सन्देशसँग समरेखित गरिनु पर्नेछन्।

एमाउसका चेलाहरूको कथामा रहेको साक्षीले तीनवटा साक्ष्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले यो चिनाउँछन् कि क्रूसपछिको निराशा र ढिलाइको समयले पहिलो निराशापछिको निराशा र ढिलाइको समयको प्रतिनिधित्व गर्छ। अर्को एउटा साक्षी पनि छ, जसले यहून्नाका चार अध्यायहरूमा प्रस्तुत गरिएको इतिहासले पहिलो निराशाको परिस्थितिहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुरालाई समर्थन गर्छ।

सृष्टिको कथाको अन्तिम पद, जो परमेश्वरको वचनमा उल्लेख गरिएको पहिलो सत्य हो, तीनवटा शब्दहरूमा अन्त्य हुन्छ, र ती प्रत्येक शब्द सत्य भन्ने शब्द बनाउने तीन अक्षरहरूमध्ये एक-एक अक्षरबाट सुरु हुन्छन्, र ती ठीक क्रममै त्यसरी छन्। उत्पत्तिमा सृष्टिको कथा “आदिमा” भन्ने शब्दहरूबाट सुरु हुन्छ, र “परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो र बनाउनुभयो” भन्ने तीन शब्दहरूमा अन्त्य हुन्छ।

तीनवटा शब्दका ती पहिलो अक्षरहरूलाई एकसाथ जोड्दा “सत्य” भन्ने शब्द बन्छ। सृष्टिको कथा “आरम्भ” बाट सुरु हुन्छ र अल्फा र ओमेगालाई जनाउने अक्षरहरूले प्रतीकात्मक रूपमा प्रतिनिधित्व गर्ने शब्दमा पुगेर अन्त हुन्छ। त्यसै गरी, बाइबलको अन्तिम पुस्तकको प्रारम्भिक खण्डमा पनि येशूलाई दुई पटक अल्फा र ओमेगा, आदि र अन्त, पहिलो र अन्तिम भनेर पहिचान गरिएको छ। अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्ने ती तीन अक्षरहरूले अर्को एउटा साक्षी पनि प्रदान गर्छन्, कि यूहन्नामा रहेको उक्त खण्डलाई उत्पत्तिको आरम्भमा रहेको भविष्यसूचक पङ्क्तिसँग र प्रकाशको पुस्तकको आरम्भमा रहेको भविष्यसूचक पङ्क्तिसँग एकसाथ जोडिनुपर्छ। त्यो साक्षी सान्त्वनादाताको कार्यको वर्णनभित्र चिनिन्छ। सान्त्वनादाताको कार्य ती नै तीन हिब्रू अक्षरहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने तीन-चरणीय कार्य हो। अल्फा र ओमेगाको छापले हामीलाई यी चार अध्यायहरूलाई येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशको सन्दर्भभित्र राख्न अनुमति दिन्छ, जुन अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि नै मोहरमुक्त गरिन्छ।

सात गर्जनाहरूले चार विशिष्ट मार्गचिन्हहरू (समयका बिन्दुहरू) र तीन विशिष्ट समय-अवधिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको आरम्भ पृथ्वीलाई उहाँको महिमाले उज्यालो पार्न तल आउनुहुने एक स्वर्गदूतको अवतरणको मार्गचिन्हबाट हुन्छ। त्यो मार्गचिन्ह समयको एक बिन्दु थियो। दोस्रो मार्गचिन्ह (समयको बिन्दु) पहिलो निराशा हो, जसले ढिलाइको समय-अवधिलाई आरम्भ गराउँछ। त्यो ढिलाइको समयले तेस्रो मार्गचिन्ह (समयको बिन्दु) तर्फ डोर्‍याउँछ, जहाँ एक सत्यको मुहर खोल्निन्छ र त्यसले एक आन्दोलन उत्पन्न गर्छ। त्यो आन्दोलन न्यायको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको चौथो मार्गचिन्ह (समयको बिन्दु) मा पुगेर समाप्त हुन्छ। ती चार मार्गचिन्हहरू र तीन समय-अवधिहरू प्रत्येकले एक-एक गर्जनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र यसरी जम्मा सात गर्जनाहरू हुन्छन्। तिनीहरूले चार-तीनको संयोजनलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

अघिल्ला लेखहरूमा हामीले यो पहिचान गरेका छौं कि सात मण्डलीहरू, सात मोहरहरू र सात तुरहीहरूको अग्रगामी-सम्बन्धी बुझाइले ‘चार-तीनको संयोजन’ लाई स्वीकार गर्दछ। पहिलो चार मण्डलीहरू, मोहरहरू र तुरहीहरू अन्तिम तीन मण्डलीहरू, मोहरहरू र तुरहीहरूभन्दा भिन्न छन्। सात गर्जनहरूले चारवटा मार्गचिन्हहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, तर ती चार मार्गचिन्हहरूभित्र समयका तीन अवधिहरू छन्। प्रकाशको पुस्तकमा ‘चार र तीन’ को यो दैवी संयोजन तीन साक्षीहरू (मण्डलीहरू, मोहरहरू र तुरहीहरू) माथि स्थापित गरिएको छ, र ती साक्षीहरूले प्रकाशको पुस्तकका सात गर्जनहरूको ‘चार र तीन’ संयोजनको वैधताको साक्षी दिन्छन्।

तथापि, सात गर्जनाहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहासको रेखाभित्र नै अर्को एउटा लुकेको र पृथक् भविष्यवाणीको रेखा अन्तर्निहित छ, जसमा सात गर्जनाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको प्रतीकभन्दा पृथक् तीनवटा मार्गचिन्हहरू छन्। त्यसैले, जब हामी अहिले उद्घाटित हुँदै आएको लुकेको इतिहाससँग सात गर्जनाहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धलाई विचार गर्छौं, तब हामी पाउँछौं कि सात गर्जनाहरूले चारवटा मार्गचिन्हहरू (समयका बिन्दुहरू) प्रस्तुत गर्छन् र लुकेको इतिहासले तीनवटा मार्गचिन्हहरू (समयका बिन्दुहरू) प्रस्तुत गर्छ। मण्डलीहरू, मोहरहरू, तुरहीहरू र गर्जनाहरूजस्तै, लुकेको इतिहासले तीनवटा मार्गचिन्हहरू प्रतिनिधित्व गर्छ, जो सात गर्जनाका चारवटा मार्गचिन्हहरूसँग सम्बन्धित छन्। लुकेको इतिहासमा पनि तीन-चारको संयोजन विद्यमान छ।

सात गर्जनभित्र निहित रहेको लुकेको इतिहासमा तीनवटा स्पष्ट मार्गचिन्हहरू छन्, र ती प्रत्येक नै एउटा ‘समयको बिन्दु’ हुन्, अनि ती तीन मार्गचिन्हहरूमध्ये पहिलो र अन्तिमले निराशालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पहिलो र दोस्रो मार्गचिन्हबीच एउटा स्पष्ट ‘समयावधि’ छ, र दोस्रो र तेस्रो समयका बिन्दुहरूबीच पनि एउटा स्पष्ट ‘समयावधि’ छ। “निराशा” भन्ने शब्द छुटेको नियुक्तिको अवधारणाबाट विकसित भएको हो, र यसको परिभाषाभित्र समयको बिन्दुमाथिको जोड समावेश छ। मध्यरात्रि पनि एउटा निश्चित समय हो। लुकेको इतिहासलाई दुई समयावधिद्वारा

छुट्याइएका समयका तीन बिन्दुहरूद्वारा चित्रित गरिएको छ; अर्थात् ढिलाइको समय र सातौँ महिनाको आन्दोलन।

लुकेको इतिहासको पहिलो मार्गचिह्नले एक निराशालाई चिन्हित गर्छ, र अन्तिम मार्गचिह्नले पनि एक निराशालाई नै चिन्हित गर्छ। त्यसकारण, पहिलो निराशादेखि अन्तिम निराशासम्म सबै सुधार-रेखाहरूमा हुने उही तीन चरणहरू भएको भविष्यवाणीको एक लुकेको रेखा छ। यसमा अल्फा र ओमेगाको छाप पनि छ, किनकि “सत्य” निर्माण गर्ने तीन अक्षरहरू ती तीन मार्गचिह्नहरूसँग मेल खान्छन्, जो निराशाबाट आरम्भ भई निराशामै अन्त हुन्छन्। सात गर्जनभित्रको त्यो लुकेको इतिहास नै त्यो सत्य हो, जसलाई यहूदाको कुलको सिंहले अहिले खोल्दै हुनुहुन्छ।

हामीले विचार गरिरहेको यूहन्नाको उक्त खण्ड अघिल्लो अध्यायमा अन्तिम भोजद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ, जसले यी चार अध्यायहरूको सन्देश खाइनुपर्ने कुरा विशेष रूपमा जोड दिन्छ। ती चार अध्याय गेतसमनीतर्फको यात्रामा पुगेर समाप्त हुन्छन्। आख्यान भोजनबाट आरम्भ भई क्रूसको सङ्कट सुरु हुनुअघिसम्मको गतिमा घटित हुन्छ। भविष्यवाणीगत रूपमा, यी चार अध्यायहरूको परिवेशले न्यायभन्दा अघि खाइनुपर्ने अन्तिम सन्देशलाई परिभाषित गर्दछ। न्यायको समापनतर्फ डोच्याउने सन्देश त्यही हो, जो न्याय समाप्त हुनुअघि, प्रकाशको पुस्तकमा मोहर खोलिएको अवस्थामा प्रकट गरिन्छ।

चेलाहरू र येशू भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको त्यस बिन्दुमा छन् जहाँ उनीहरूलाई ढिलाइको समयबारे जानकारी दिइँदैछ। मिलेराइट इतिहासमा प्रभुले मध्यरातको पुकारको सन्देशको बुझाइ उत्पन्न गराउन आफ्नो हात हटाउनुभयो, तर शमूएल स्नोको सन्देश उत्पन्न गराउने त्यही बुझाइले मिलेराइटहरूलाई उनीहरू दस कुँवारीहरूको ढिलाइको समयमा रहेको पनि अवगत गरायो। चेलाहरूले भर्खरै अन्तिम भोज खाइसकेका थिए, र उनीहरूले त्यस सन्देशलाई आत्मसात् गरिरहँदा ख्रीष्टले यूहन्नाका चार अध्यायहरूमा ढिलाइको समयको व्याख्या गर्नुभयो।

सामुएल स्नोको बुझाइलाई लेखहरूको एक शृङ्खलाका रूपमा दस्तावेजीकरण गर्न सकिन्छ, जसले अन्ततः “मिडनाइट क्राइ” सन्देशको रूपमा प्रस्तुत भएको अन्तिम बुझाइलाई विकसित गर्‍यो। जब उनको सन्देश विकसित हुँदै थियो, उनले शिविर सभाहरूको एक शृङ्खलामा पनि यो सन्देश प्रस्तुत गरे। शिविर सभाहरूसम्म पुर्‍याउने लेखहरूको शृङ्खलाले अन्ततः उनलाई एक्सेटर शिविर सभासम्म ल्यायो, जुन छ दिनसम्म चल्यो। भविष्यवाणीय रूपमा, “मिडनाइट क्राइ” को सन्देश समयावधिको क्रममा क्रमशः विकसित हुन्छ। यूहन्नाका ती चार अध्यायहरू त्यस भविष्यवाणीय इतिहासमा घटित हुन्छन् जहाँ सन्देश विकसित भइरहेको हुन्छ।

यूहन्नाका चार अध्यायहरूमा हामी पवित्र आत्माको कार्यलाई तीन चरणका रूपमा परिभाषित गरिएको पाउँछौं: पाप, धार्मिकता, र न्यायको दोषबोध। यी तीन चरणहरू सात गर्जनभित्र अन्तर्निहित लुकेको इतिहासका तीन मार्गचिह्नहरू पनि हुन्।

तथापि म तिमीहरूलाई सत्य भन्दछु; म जानु तिमीहरूका निम्ति हितकर छ; किनकि यदि म गएँ भने, सान्त्वनादाता तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछैन; तर यदि म प्रस्थान गरँ भने, म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु। अनि जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ: पापको विषयमा, किनकि तिनीहरूले ममाथि विश्वास गर्दैनन्; धार्मिकताको विषयमा, किनकि म मेरा पिताकहाँ जान्छु, र तिमीहरूले मलाई अब फेरि देख्नेछैनौ; न्यायको विषयमा, किनकि यस संसारको प्रधान न्याय गरिएको छ। मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने अझ धेरै कुरा छन्, तर तिमीहरू अहिले तिनलाई सहन सक्दैनौ। तर जब उहाँ, अर्थात् सत्यका आत्मा, आउनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई सम्पूर्ण सत्यमा डोर्‍याउनुहुनेछ; किनकि उहाँले आफ्नै तर्फबाट बोल्नुहुनेछैन; तर उहाँले जे सुन्नुहुन्छ, त्यही बोल्नुहुनेछ: अनि उहाँले तिमीहरूलाई आउने कुराहरू प्रकट गरिदिनुहुनेछ। उहाँले मेरो महिमा गर्नुहुनेछ; किनकि उहाँले मेरोबाट ग्रहण गर्नुहुनेछ, र तिमीहरूलाई देखाइदिनुहुनेछ। यूहन्ना 16:7-14।

मिलेराइट इतिहासमा, मध्यरात्रिको पुकारको समयमा ढिलाइको अवधि अन्त्य गर्न येशू फर्कनुभएन। उहाँले आफ्नो हात हटाउनुभयो, र पवित्र आत्मा उँडेल्लुभयो वा पठाउनुभयो। सान्त्वनादाताको रूपमा प्रस्तुत गरिएको पवित्र आत्मा निराशा हटाउन आउनुभयो। उहाँ तिनलाई सान्त्वना प्रदान गर्न आउनुभयो जो चुनिएका थिए, तर असफल

भविष्यवाणीको निराशाले अलमलमा परेका थिए।

हामीले यसअघि आँल्याएका छौं कि प्रेरित यूहन्ना, इजकिएल र यर्मिया—ती सबैलाई मुखमा महझैँ मिठो हुने त्यो सानो पुस्तक खाइरहेका रूपमा चित्रित गरिएको छ। ती तीन अगमवक्ताबीच एउटा उद्देश्यपूर्ण भिन्नता छ, जुन प्रायः छुटाइन्छ।

इजकिएललाई सानो पुस्तक खाएका र परमेश्वरको धर्मत्यागी मण्डलीकहाँ लैजानुपर्ने सन्देश पाएकाहरूको दृष्टान्तस्वरूप प्रयोग गरिएको छ। इजकिएलले यो देखाउँछन् कि खाइने पुस्तकले त्यसपछि सम्पन्न गरिनुपर्ने कार्यको पहिचान गराउँछ। उनले परमेश्वरका पूर्व निर्वाचित मानिसहरूलाई दिइएको सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्छन्। उनको सन्देश नै पूर्व निर्वाचित मानिसहरूलाई आगोका लागि नियत गाँठाहरूमा बाँध्ने कुरा हो। यूहन्नाका चार अध्यायहरूमा येशूले इजकिएलको कार्यको उद्देश्य पहिचान गरिदिनुहुन्छ।

मैले तिमीहरूलाई भनेको वचन सम्झ, 'दास आफ्नो मालिकभन्दा ठूलो हुँदैन।' यदि तिनीहरूले मलाई सताए भने, तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन्; यदि तिनीहरूले मेरो वचन पाले भने, तिमीहरूको पनि पालन गर्नेछन्। तर यी सबै कुरा तिनीहरूले मेरो नाउँको खातिर तिमीहरूका विरुद्ध गर्नेछन्, किनकि मलाई पठाउनुहुनेलाई तिनीहरूले चिन्दैनन्। यदि म आएर तिनीहरूसित नबोलेको भए, तिनीहरूमा पाप हुने थिएन; तर अब तिनीहरूको पापको कुनै बहाना छैन। जसले मलाई घृणा गर्छ, उसले मेरा पितालाई पनि घृणा गर्छ। यदि मैले तिनीहरूका बीचमा ती कामहरू नगरेको भए, जो अरू कसैले गरेका थिएनन्, तिनीहरूमा पाप हुने थिएन; तर अब तिनीहरूले दुवैले मलाई र मेरा पितालाई देखेका पनि छन् र घृणा पनि गरेका छन्। तर यो यसकारण भयो, ताकि तिनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको वचन पूरा होस्, 'तिनीहरूले विनाकारण मलाई घृणा गरे।' तर जब सान्त्वनादाता आउनुहुनेछ, जसलाई म पिताबाट तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु, अर्थात् सत्यका आत्मा, जो पिताबाट निस्कनुहुन्छ, उहाँले मेरो गवाही दिनुहुनेछ। यूहन्ना १५:२०-२६।

यहेजकेलले पुस्तक खाँदा आरम्भ भएको उनको कार्यले अस्वीकार गरिने एउटा सन्देशको प्रस्तुतिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; तर त्यो अस्वीकार नै तिनीहरूले परमेश्वरलाई घृणा गर्छन् र आफ्नो परीक्षाकालको प्याला पूर्णतः भरिसकेका छन् भन्ने प्रमाण हो।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, म तँलाई इस्राएलका सन्तानहरूकहाँ, मेरो विरुद्ध विद्रोह गरेको एउटा विद्रोही जातिकहाँ पठाउँछु; तिनीहरू र तिनीहरूका पिताहरूले आजको यही दिनसम्म मेरो विरुद्ध अपराध गरेका छन्। किनकि तिनीहरू निर्लज्ज सन्तान र कठोरहृदय भएका छन्। म तँलाई तिनीहरूकहाँ पठाउँछु; र तँले तिनीहरूलाई भन्नेछस्, 'परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ।' अनि तिनीहरूले, चाहे सुने पनि वा नसुने पनि, (किनकि तिनीहरू विद्रोही घराना हुन्,) तैपनि जान्नेछन् कि तिनीहरूका बीचमा एक अगमवक्ता थिए। इजकिएल २:३-५।

इजकिएलको कार्य पहिलेका करारका जनहरूको विरुद्ध साक्षीको रूपमा थियो, जसरी ख्रीष्ट कुतर्क गर्ने यहूदीहरूको बीचमा हुनुहुन्थ्यो; यसरी इजकिएलको सन्देश अन्तिम चेतावनीको सन्देश हो, जसले पहिलेका करारका जनहरूलाई जुँगाको रूपमा एक गाँठोमा बाँध्दछ, विनाशको आगोका लागि नियत।

"त्यसपछि मैले तेस्रो स्वर्गदूतलाई देखें। मेरो साथ दिने स्वर्गदूतले भने, 'भयावह छ उसको काम। गम्भीर छ उसको जिम्मेवारी। ऊ त्यही स्वर्गदूत हो जसले गहुँलाई झारपातबाट छुट्याउन, र गहुँलाई स्वर्गीय भण्डारका लागि छाप लगाउन, अथवा बाँधेर सुरक्षित राख्नुपर्ने छ। यी कुराहरूले सम्पूर्ण मन, सम्पूर्ण ध्यानलाई नै पूर्ण रूपमा आच्छादित गर्नुपर्छ।'" Early Writings, 118.

आफ्नो हातमा सानो पुस्तक लिएर शक्तिशाली स्वर्गदूत ओर्लँदा, सानो पुस्तक खानुसँग प्रतिनिधित्व गरिएको कार्य आरम्भ हुन्छ। पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासमा यो अगस्त ११, १८४० मा भयो, र तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमा यो सेप्टेम्बर ११, २००१ मा भयो। ती दुवै मितिहरूले क्रमशः दोस्रो हायको इस्लाम वा तेस्रो हायको इस्लामसँग सम्बन्धित

भविष्यवाणीहरूको परिपूर्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यसैकारण, अध्याय बाइसमा यशैयाले, फिलाडेल्फियावालाहरू र लाओडिकीवालाहरूका लागि दर्शनको उपत्यकामा आएको सङ्कटको वर्णन गर्दै, १८४० मा प्रोटेस्टेन्टवादका चुनिएका मानिसहरू रहेका र २००१ मा चुनिएका मानिसहरू रहेका एड्भेन्टवादका लाओडिकीवालाहरू “धनुर्धारीहरूद्वारा बाँधिएका” थिए भनी पहिचान गराउँछन्। बाइबलको भविष्यवाणीमा धनुर्धारीहरू इस्लाम हुन्, र १८४० तथा २००१ मा इस्लामको दर्शन पूरा हुँदा, पहिलेका चुनिएका मानिसहरूले इज्जकिएलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले प्रस्तुत गरेको इस्लामसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई अस्वीकार गरे। त्यहीँ र त्यतिखेरै तिनीहरू झारपातझैँ बाँधिए। इज्जकिएलको कार्य भनेको “तिनीहरूको पाप” माथि छोपिएको “आवरण” हटाउनु थियो, जसलाई येशूले परमेश्वरप्रति घृणाका रूपमा प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ।

दर्शनको उपत्यकासम्बन्धी भार। तँलाई अहिले के भएको छ, कि तँ सम्पूर्ण रूपमा छतहरूमाथि उक्लिएकी छेस्? हे कोलाहलले भरिएको, हुल्लडमय सहर, उल्लासमय सहर: तेरा मारिएका मानिसहरू तरवारले मारिएका होइनन्, न तिनीहरू युद्धमा मरेका हुन्। तेरा सबै शासकहरू एकसाथ भागेका छन्, तिनीहरू धनुर्धरहरूद्वारा बाँधिएका छन्; तँभित्र भेटिएका सबैजना एकैसाथ बाँधिएका छन्, जो टाढाबाट भागेका थिए। यशैया २२:१-३.

र परमेश्वर त्यो केटासँग [इश्माएल] हुनुहुन्थ्यो; र ऊ बढ्दै गयो, उजाडस्थानमा बास गर्‍यो, र धनुर्धर भयो। उत्पत्ति २१:२०.

जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ जनता नष्ट हुन्छन्; तर जसले व्यवस्थालाई पालन गर्छ, ऊ धन्य हुन्छ। हितोपदेश २९:१८।

यर्मियाले ती मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले त्यो पुस्तक खाए, जब सामर्थी स्वर्गदूत उहाँको महिमाले पृथ्वीलाई प्रकाशमान पार्न तल ओर्ले; तर जसले १८४३ को असफल भविष्यवाणीको निराशा अनुभव गरे। यर्मियाले भविष्यवाणीगत रूपमा विचार गर्छन् कि के परमेश्वरले झूट बोल्नुभएको थियो। त्यो सन्दर्भले यर्मियालाई हबक्कूक २ सँग जोड्दछ।

म आफ्नो पहरेमा उभिनेछु, र धरहरामा आफूलाई खडा गर्नेछु, र उहाँले मसँग के भन्नुहुनेछ, र जब मलाई हप्काइनेछ तब मैले के उत्तर दिनेछु भनी हेर्न जागा रहनेछु। तब परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पाटीहरूमा स्पष्टसँग लेख, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ, त्यो दौडिन सकोस्। किनकि दर्शन अझै नियुक्त समयको निम्ति हो, तर अन्त्यमा त्यसले बोल्नेछ, र झूटो ठहरिनेछैन; यदि त्यो ढिलो भए तापनि त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि त्यो निश्चय नै आउनेछ, त्यो ढिलो हुनेछैन। हेर, जसको प्राण घमण्डले उचालिएको छ, त्यो त्यसमा सोझो छैन; तर धर्मी मानिस आफ्नै विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ। हबक्कूक २:१-४.

मिठास र तीतो निराशा अनुभव गर्नेहरूलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउन यूहन्नालाई प्रयोग गरियो, जसले ११ अगस्ट १८४० देखि २२ अक्टोबर १८४४ सम्मको समग्र इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

अनि म त्यो स्वर्गदूतकहाँ गएँ, र उसलाई भनँ, “मलाई त्यो सानो पुस्तक देऊ।” अनि उसले मलाई भन्यो, “यसलाई ले, र खाइहाल; यसले तेरो पेट तीतो बनाउनेछ, तर तेरो मुखमा यो महजस्तै मीठो हुनेछ।” अनि मैले त्यो सानो पुस्तक स्वर्गदूतको हातबाट लिएँ, र त्यसलाई खाएँ; अनि त्यो मेरो मुखमा महजस्तै मीठो थियो; र मैले त्यसलाई खानेबित्तिकै मेरो पेट तीतो भयो। प्रकाश १०:९, १०.

इज्जकिएलले त्यस भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश प्रस्तुत गर्ने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले पहिलेका चुनिएका मानिसहरूलाई बाँधेर समाप्त गर्दछ; यो कार्य स्वर्गदूत ११ अगस्ट, १८४० र ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा अवतरण गर्दा आरम्भ गरिएको थियो।

तर हे मानिसको सन्तान, मैले तिमीलाई जे भन्दछु, त्यो सुन; त्यस विद्रोही घरानाजस्तै तिमी विद्रोही नहोऊ। आफ्नो मुख खोल, र मैले तिमीलाई जे दिन्छु, त्यो खाऊ। अनि जब मैले हेरेँ, हेर, एउटा हात मतिर बढाइयो; अनि हेर, त्यसमा एउटा पुस्तकको चर्मपत्र-स्करोल थियो; अनि उहाँले त्यो मेरो सामु फैलाइदिनुभयो; र त्यसको भित्र र बाहिर दुवैतिर लेखिएको थियो; अनि त्यसमा विलाप, शोक, र हाय लेखिएका थिए। फेरि उहाँले मसँग भन्नुभयो,

हे मानिसको सन्तान, तिमीले जे भेट्टाउँछौ, त्यो खाऊ; यो स्क्रोल खाऊ, र गएर इस्राएलको घरानासँग बोल। तब मैले आफ्नो मुख खोलें, र उहाँले मलाई त्यो स्क्रोल खान लगाउनुभयो। अनि उहाँले मसँग भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, मैले तिमीलाई दिने यो स्क्रोल तिम्रो पेटले खाओस्, र तिम्रा आन्द्राहरू यसले भरिऊन्। तब मैले त्यो खाएँ; र मेरो मुखमा त्यो मिठासको लागि महजस्तै थियो। इजकिएल २:८-३:३.

यर्मियाहले अगस्ट ११, १८४० को इतिहासलाई मध्यरातको पुकारभन्दा ठीक अधिसम्म प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तपाईंका वचनहरू भेट्टाइए, र मैले तिनलाई खाएँ; अनि तपाईंको वचन मेरो हृदयको आनन्द र हर्ष भयो; किनकि, हे सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वर, म तपाईंको नामद्वारा बोलाइएको छु। म ठट्टा गर्नेहरूका सभामा बसेको थिइनँ, न त आनन्द मनाएँ; तपाईंको हातको कारणले म एकलै बसेँ; किनकि तपाईंले मलाई आक्रोशले भरिदिनुभएको छ। मेरो पीडा किन निरन्तर छ, र मेरो घाउ किन असाध्य छ, जो निको हुन मान्दैन? के तपाईं मेरो लागि पूर्णतया झूट बोल्नेझैं, र सुक्ने पानीहरूजस्तै हुनुहुनेछ? यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, यदि तँ फर्किस् भने, म तँलाई फेरि फर्काइ ल्याउनेछु, र तँ मेरो सामुने उभिनेछस्; अनि यदि तँ निकृष्टबाट बहुमूल्यलाई अलग गरिस् भने, तँ मेरो मुखझैं हुनेछस्; तिनीहरू तँतर्फ फर्कून्, तर तँ तिनीहरूतर्फ नफर्किनू। अनि म तँलाई यस जनताका निम्ति काँसाको किल्लाबन्द पर्खाल बनाउनेछु; र तिनीहरूले तँसँग लड्नेछन्, तर तिनीहरूले तँमाथि विजय पाउनेछैनन्; किनकि तँलाई बचाउन र तँलाई छुटकारा दिन म तँसँग छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। अनि म तँलाई दुष्टहरूको हातबाट छुटाउनेछु, र भयानकहरूको हातबाट तँलाई उद्धार गर्नेछु। यर्मिया १५:१६-२१।

यर्मियाले हाम्रो वर्तमान इतिहास र सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ। वर्तमान सन्देश मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो, जुन त्यही बिन्दुमा क्रमशः विकसित हुँदैछ जब यर्मियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका परमेश्वरका जनहरू “आक्रोश” ले “भरिएका” छन्, यसो ठानी कि तिनीहरूको “पीडा” “सदैव” रहिरहने थियो र तिनीहरूको “घाउ असाध्य” थियो—त्यस्तो घाउ, जो कहिल्यै निको नहुने थियो। तिनीहरूले “ठट्टा गर्नेहरूको सभा” बाट आफूलाई अलग गरेका छन्। अब तिनीहरू पहिले जस्तै “आनन्दित” हुँदैनन्, जब तिनीहरूले पहिलो पटक पुस्तक खाएका थिए र त्यो तिनीहरूको “हृदयको” “आनन्द” भएको थियो।

तर त्यस्तो अवस्थामा भएकाहरूका लागि सल्लाह छ। “यदि तिमी फर्कियौ” अनि “यदि तिमीले तुच्छबाट बहुमूल्यलाई अलग गर्यौ” भने परमेश्वर तिनीहरूकहाँ फर्कनुहुनेछ। उक्त खण्डमा हिब्रू भाषामा “म तिमीलाई फेरि ल्याउनेछु” भन्नुको अर्थ यही हो—यदि तिनीहरू उहाँतर्फ फर्किए भने परमेश्वर तिनीहरूकहाँ फर्कनुहुनेछ।

यसकारण परमेश्वरको अधीनमा बसो। शैतानको विरोध गर, र त्यो तिमीहरूबाट भाग्नेछ। परमेश्वरको नजिक जाओ, र उहाँ तिमीहरूका नजिक आउनुहुनेछ। हे पापीहरू, आफ्ना हात शुद्ध पार; र हे द्विचित भएका हो, आफ्ना हृदयहरू पवित्र पार। दुःखित होओ, शोक गर, र रोओ; तिमीहरूको हाँसो शोकमा, र आनन्द विषादमा परिणत होस्। प्रभुको सामु आफूलाई नम्र तुल्याओ, र उहाँले तिमीहरूलाई उचाल्नुहुनेछ। याकूब ४:७-१०।

यदि तिनीहरू परमेश्वरको नजिक आउँछन् भने, उहाँ पनि तिनीहरूको नजिक आउनुहुनेछ। यदि तिनीहरूले यी कुराहरू गर्छन् भने, तब तिनीहरू प्रभुको “सामु उभिनेछन्” र तिनीहरू परमेश्वरको “मुख” हुनेछन्। यसबाहेक उहाँले यर्मियालाई (हामीलाई) शिक्षा दिनुहुन्छ कि उहाँले आफ्ना प्रजालाई “दुष्टहरू” का सामु “पित्तलको घेराबन्दी गरिएको पर्खाल” बनाउनुहुनेछ, र त्यसपछि “भयानकहरू” ले यर्मियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरू विरुद्ध युद्ध छेड्नेछन्। “दुष्टहरू” दानियलद्वारा मत्तीका मूर्ख कन्याहरूको प्रतिनिधित्व हुन्। “भयानकहरू” ले आइतवारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको समयमा आधुनिक बेबिलोनको त्रिविध सङ्कललाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तीनै जना अगमवक्ताहरूको साक्षीले एउटै इतिहासलाई सम्बोधन गर्छ, तर तिनीहरूले त्यसै एउटै इतिहासका तीन भिन्न पक्षहरूलाई सम्बोधन गर्छन्। यर्मिया तिनीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले भर्खरै पहिलो निराशाको अनुभव गरेका छन्, तर अझै मध्यरात्रिको पुकारको मार्गचिह्नसम्म पुगेका छैनन्। २०२० जुलाई १८ देखि हामी यही स्थानमा रहेका छौं। प्रश्न यो हो कि के हामी फर्कनेछौं। यदि हामी फर्कियौं भने, संयुक्त राज्य अमेरिकाले अजिङ्गरझैं “बोल्ने” ठीक त्यही समयमा हामी प्रभुको निम्ति “बोल्नेछौं”।

यर्मियाले चित्रण गरिरहनुभएको इतिहास हाम्रो वर्तमान इतिहास हो, र यही त्यो इतिहास हो जुन सात गर्जनहरूभित्र लुकेका तीन मार्गचिन्हहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यो त्यही इतिहास पनि हो जसमा यूहन्नाको अंश भविष्यवाणीगत रूपमा स्थापित गरिएको छ, किनकि यूहन्नाका ती चार अध्यायहरूको जोड पवित्र आत्माको कार्यमा छ, जसले यर्मियालाई सान्त्वना दिनुहुन्छ—जो उसले कुनै झूटमा विश्वास गरेको हो कि, र अत्यन्त मिठो स्वाद लागेको सन्देश वास्तवमा असफल जलहरू थिए कि भनी प्रश्न गरिरहेको छ।

यसरी यर्मियाहले ११ सेप्टेम्बर, २००१ देखि १८ जुलाई, २०२० सम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको तीन दिन र आधा प्रतीकात्मक दिनपश्चात् चित्रण गरिएको तारिने समय आरम्भ भयो। जब म “प्रतीकात्मक” भन्छु, तब म समय-भविष्यवाणीलाई संकेत गरिरहेको हुँदैन। मेरो आशय यो हो कि १८ जुलाई, २०२० मा दुई साक्षीहरू—बाइबल र भविष्यवाणीको आत्मा—मारिएका थिए, र प्रकाश अध्याय ११ मा उल्लेख भएअनुसार तिनीहरूका मृत शरीरहरू सडकमा तीन दिन र आधासम्म छोडिएका थिए।

अनि म मेरा दुई साक्षीहरूलाई शक्ति दिनेछु, र तिनीहरूले भाङ्ग्रा लगाएर एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म अगमवाणी गर्नेछन्। यी नै ती दुई जैतूनका रूखहरू हुन्, र पृथ्वीका परमेश्वरको सामु उभिएका दुई सामदानहरू हुन्। अनि यदि कसैले तिनीहरूलाई हानि पुऱ्याउन चाहन्छ भने, तिनीहरूको मुखबाट आगो निस्कन्छ र तिनीहरूका शत्रुहरूलाई भस्म पार्छ; अनि यदि कसैले तिनीहरूलाई हानि पुऱ्याउन चाहन्छ भने, उसलाई यही रीति मारिनुपर्छ। यिनीहरूसित आकाश बन्द गर्ने शक्ति छ, ताकि तिनीहरूको अगमवाणीका दिनहरूमा वर्षा नहोस्; अनि पानीहरूलाई रगतमा परिणत गर्ने, र जति पटक तिनीहरूले चाहन्छन् उति पटक पृथ्वीलाई सबै किसिमका विपत्तिहरूद्वारा प्रहार गर्ने शक्ति पनि छ। अनि जब तिनीहरूले आफ्नो साक्ष्य पूरा गरिसक्नेछन्, तब अतल कुण्डबाट उक्लेर आउने त्यस पशुले तिनीहरूका विरुद्ध युद्ध गर्नेछ, र तिनीहरूमाथि विजय प्राप्त गर्नेछ, अनि तिनीहरूलाई मारिदिनेछ। अनि तिनीहरूका लाशहरू त्यस महान् शहरको सडकमा रहनेछन्, जसलाई आत्मिक अर्थमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा टाँगिनुभएको थियो। अनि मानिसहरू, कुलहरू, भाषाहरू र जातिहरूमध्येका जनहरूले तिनीहरूका लाशहरू साढे तीन दिनसम्म देख्नेछन्, र तिनीहरूका लाशहरूलाई चिहानमा राख्न दिनेछैनन्। अनि पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरू तिनीहरूमाथि आनन्द मनाउनेछन्, हर्षोल्लास गर्नेछन्, र एक अर्कालाई उपहारहरू पठाउनेछन्; किनकि यी दुई अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई पीडा दिएका थिए। प्रकाश ११:३-१०।

यर्मियाको अवस्थाद्वारा प्रस्तुत गरिएको साक्षी निराशापछि, तर मध्यरातको पुकारअघि अवस्थित छ। यर्मियाले मध्यरातको पुकारको सन्देशको स्वर हुन सक्नुभन्दा पहिले फर्कन आवश्यक थियो। आज हाम्रो अवस्था पनि यही हो। हामीले विचार गरिरहेका यूहन्नाका ती चार अध्यायहरूको ऐतिहासिक परिवेश पनि यही हो, र सात गर्जनभित्रको लुकेको इतिहासले प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहास पनि यही हो।

यदि हामी यूहन्नाको चार-अध्यायीय साक्ष्यमा “सान्त्वनादाता” सँग सम्बन्धित ज्योतिलाई विचार गर्छौं भने, हामी प्रशस्त प्रमाण पाउँछौं जसद्वारा यो वर्णन १८ जुलाई २०२०, निराशा र ढिलाइको समय, मोहोर खोलिएको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश, र आइरहेको आइतबारको व्यवस्थाको न्यायको बारेमा हो भन्ने कुरा चित्र सकिन्छ। ती अध्यायहरू लुकेको इतिहासको भविष्यसूचक संरचनामाथि निर्माण भइरहेका छन्।

यदि हामी चाँडै आउन लागेको संकटमा परमेश्वरको मुखझिँ हुनुपर्ने हो भने, हाम्रो वर्तमान कार्य “तुच्छबाट बहुमूल्यलाई अलग गर्नु” हो; अथवा याकूबले यही कार्यलाई यसरी चिनाउँछन्: हामीले “हे पापीहरू हो, आफ्ना हातहरू शुद्ध पार; अनि हे द्विचित्तेहरू हो, आफ्ना हृदयहरू पवित्र पार। दुःखी होओ, शोक गर, र रोओ; तिमीहरूको हाँसो शोकमा, र आनन्द उदासीमा परिणत होस्। प्रभुको सामु आफूलाई नम्र तुल्याओ, र उहाँले तिमीहरूलाई अत्यन्त निकट भविष्यमा एउटा झण्डाझिँ उच्च पार्नुहुनेछ।”

अनि उहाँले जातिहरूका निम्ति एउटा ध्वजा खडा गर्नुहुनेछ, र इस्राएलका तिरस्कृतहरूलाई एकत्र गर्नुहुनेछ, अनि पृथ्वीका चारै कुनाबाट यहूदाका छरिएका जनहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ। यशैया ११:१२।

हामी यी चार अध्यायसम्बन्धी हाम्रो विचारलाई अर्को लेखमा निष्कर्षमा पुऱ्याउनेछौं।